

**1983/84:84**

**Fredagen den 17 februari**

Kl. 09.00

1 § Justerades protokollet för den 9 innevarande månad.

**2 § Svar på fråga 1983/84:324 om borgerliga namngivningsceremonier**

**Anf. 1** Civilminister BO HOLMBERG:

Herr talman! Margó Ingvardsson har frågat mig om regeringen avser att föreslå några åtgärder för att borgerliga namngivningsceremonier skall få samhällets stöd och bli ett alternativ till den kyrkliga ritualen.

Varje barn skall ges ett eller flera förnamn som inom tre månader från födseln skall anmälas till pastorsämbetet. Om barnet döps inom svenska kyrkan, räcker det med anmälan till dopförrättaren.

Det kristna dopet som sådant är inte, som många tror, en namngivningsceremoni. Dopet är ett av kyrkans sakrament och innebär att den som döps tas upp i den kristna kyrkans gemenskap.

Det bör självfallet stå var och en fritt att vid namngivning av barn anordna någon form av ceremoni som alternativ till det kyrkliga dopet.

På liknande sätt anordnas ju borgerliga begravningar som ett alternativ till de kyrkliga.

Sådana ceremonier bör dock ha en helt frivillig prägel. En vigsel har till skillnad från dop och begravningar rättsverkningar för enskilda människor och för det allmänna. Det har därför ansetts angeläget att samhället kan ge ett alternativ till den kyrkliga vigseln.

Mot bakgrund av vad jag här har sagt är jag inte beredd att föreslå några åtgärder för att borgerliga namngivningsceremonier skall få samhällets stöd.

**Anf. 2** MARGÓ INGWARDSSON (vpk):

Herr talman! Ett icke-kristet barnvälkomnande är ingen nyhet eller någonting som jag har hittat på; det första borgerliga dopet förekom i Strasbourg redan 1793 enligt uppgifter som jag har fått. I Frankrike förekommer det fortfarande, och i Sovjetunionen har man också en profan

*Om borgerliga  
namngivningscere-  
monier*

motsvarighet till det kyrkliga dopet. Jag vet mycket väl att det är skillnad mellan det kyrkliga dopet och en borgerlig namngivningsceremoni. Det kyrkliga dopet är en ritual där barnet upptas i Guds kyrka på jorden. Jag tror att det finns ett behov hos föräldrar som inte är med i statskyrkan att ändå ordna en officiell högtidlighet när man välkomnar ett litet barn. Det kunde vara trevligt att officiellt tala om vad det här barnet får för namn.

Jag tänkte mig en ceremoni, där kommunen ställer upp med en lokal. Att privat ordna en ceremoni kan ofta innebära bekymmer med att hitta en lämplig lokal att vara i. Det är inte alla som har så stora lägenheter och hus att man kan ordna det hemma. Detta om lokalen.

Sedan hade jag tänkt mig att kommunen möjligen skulle ställa upp med en förrättare och ett tryckt formulär att följa vid ceremonin. Det skulle vara trevligt om kommunen vid den här lilla ceremonin gav barnet en liten gåva. Den kunde vara hur enkel som helst, men kanske det kunde vara graverat Botkyrka kommun eller Järfälla kommun på den lilla gåvan. Jag tror att det skulle hjälpa till att ge barnet en större känsla för sin hemkommun. Det skulle alltså bidra till att barnet får mera hemkänsla för den kommun där det fötts och döpts.

Jag är faktiskt besviken över att civilministern inte vill stödja detta på något sätt, eftersom jag känner civilministern från andra sammanhang. Jag tycker att civilministern har haft en öppen och generös inställning och inte varit främmande för nytänkande.

**Anf. 3** Civilminister BO HOLMBERG:

Herr talman! Jag tycker självfallet, precis som frågeställaren, att den som väljer att anordna en annan ceremoni än det kristna dopet när man välkomnar ett barn kan få göra det. Men till skillnad från frågeställaren tycker jag inte att kommunen skall bygga upp en ordning för detta eller gå in med särskilda pengar för ändamålet.

Det är riktigt som frågeställaren säger, att jag har försökt med litet nytänkande. Men det går ut på att vi inte i onödan skall bygga upp regelsystem och byråkrati på sådana områden där människorna själva kan klara uppgifterna. Jag tycker att just detta är ett utmärkt exempel på saker som föräldrarna själva kan ordna utan att vi bygger upp en kommunal ordning.

**Anf. 4** MARGÓ INGVARDSSON (vpk):

Herr talman! Det är klart att man kan säga att föräldrarna kan ordna detta själva. Det gör de väl också i många fall så, att de bara anmäler namnet till pastorsämbetet. I Stockholms förorter är det bara något över 50 % av alla barn som döps, medan riksgenomsnittet ligger på 75 %.

Välbeställda föräldrar som är vana att ordna fester och som har gott om plats har naturligtvis lätt att ordna en sådan här fest, men mitt förslag var tänkt för alla de föräldrar som inte har denna möjlighet.

Jag tror inte att det skulle medföra så stora kostnader för kommunerna om man vid dessa tillfällen ställde en lämplig lokal till förfogande. Det kunde ju

t. ex. vara något trevligare sammanträdesrum i kommunalhuset. Jag menar inte att staten skall föreskriva precis hur ceremonierna skall se ut. Föräldrarna kunde själva få välja vilken ceremoni de vill ha. Men kommunen kanske kunde hjälpa till med förslag och med en förättare. Jag tror, som sagt, att detta skulle svara mot ett behov, framför allt bland de föräldrar som inte är med i statskyrkan.

**Nr 84**

Fredagen den  
17 februari 1984

---

*Meddelande om  
frågor*

Överläggningen var härmed avslutad.

**3 §** Föredrogs och hänvisades

Proposition

1983/84:108 till kulturutskottet

#### **4 § Meddelande om frågor**

Meddelades att följande frågor framställdes

*den 16 februari*

**1983/84:363** av *Jörgen Ullenhag* (fp) till finansministern om beskattningen av amerikanska gästforskare:

Enligt uppgift i massmedia föreslår regeringen i ett utkast till nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och USA att amerikanska gästforskare i Sverige skall betala svensk skatt. Svenska forskare har protesterat och hävdat att sådana ändrade regler skulle omöjliggöra för svenska universitet och högskolor att locka till sig amerikanska gästforskare och därmed bli ett dråpslag mot försöken att höja nivån på svensk forskning.

Med hänvisning till ovanstående vill jag fråga finansministern:

Avser regeringen att fullfölja planerna på en drastisk skatteskärpning för amerikanska gästforskare?

Vilka är motiven för en sådan eventuell förändring?

**1983/84:364** av *Jörgen Ullenhag* (fp) till kommunikationsministern om den föreslagna avgiften för personer som inte önskar upptas i telefonkatalogen:

Enligt uppgift kommer televerket fr. o. m. 1985 års katalog att ta ut en årsavgift på 50 kr. för den som *inte* vill ha sitt namn i telefonkatalogen.

Med hänvisning till ovanstående vill jag fråga kommunikationsministern:

Vilka är motiven för att genomföra denna försämring?

Nr 84

5 § Kammaren åtskildes kl. 09.08.

Fredagen den  
17 februari 1984

---

In fidem

TOM T:SON THYBLAD

*/Solveig Gemert*